

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobkyně: **J. Š., narozena X**

bytem X

zastoupena advokátem JUDr. Martinem Horčicem

sídlem Politických vězňů 27, 280 02 Kolín IV

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2018, č. j. X,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2018, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce, JUDr. Martina Horčice, na náhradu nákladů řízení částku 6 597,74 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 23. 7. 2018 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2018, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 3. 2018, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 259/2017 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňala žalobkyni ode dne 10. 4. 2018 invalidní důchod na základě závěrů

posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Kutná Hora (dále jen „OSSZ“) ze dne 28. 2. 2018, podle nějž její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

2. Žalobkyně namítala, že při posouzení zdravotního stavu není možné vycházet pouze z jedné zdravotní zprávy. Rozhodující musí být faktický rozsah omezení vyvolaného onemocněním, a nikoliv jeho teoretické dopady. Žalobkyni však nemůže jít k tíži, pokud není osobou, která by vyhledávala lékařská vyšetření a neustále si na ně stěžovala. Její pracovní schopnost se nemohla zvýšit ani tím, pokud se naučila s onemocněním žít a fungovat v rámci rodiny, protože ve vztazích k cizím osobám neznajícím její onemocnění by nadále čelila nepříjemným situacím a negativnímu přijetí. Žalobkyně proto požádala o nové posouzení zdravotního stavu znaleckým posudkem.
3. Žalovaná ponechala rozhodnutí ve věci na úvaze soudu s tím, že ve svém rozhodnutí vycházela z posudku, který nenasvědčoval tomu, že by žalobkyně byla invalidní. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 259/2017 Sb. (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání žalobkyně setrvala na podané žalobě a poukázala na pro ni příznivý posudek Posudkové komise MPSV v Praze. Žalobkyně žádala o přiznání náhrady nákladů řízení za tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby a účast na jednání soudu) jejího zástupce spolu náhradou jeho cestovního a zmeškaného času za cestu na jednání a v rozsahu jedné poloviny (z důvodu společné cesty ještě k úkonu v jiné věci) též za cestu k nahlížení do soudního spisu. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně byla uznána s platností od 25. 10. 1995 invalidní z důvodu chronického střevního onemocnění – i. p. Rozhodnutím žalované ze dne 30. 3. 2011 byla žalobkyně uznána invalidní ve druhém stupni, neboť její pracovní schopnost poklesla o 50 % v důsledku těžkého omezení hybnosti kloubů (druhotná oboustranná artróza kyčelních kloubů, vpravo pokročilá s plánovanou totální endoprotézou pravé kyčle, vyvolaná vrozeným vymknutím kyčelních kloubů a doprovázená druhotnými bolestmi kříže v důsledku kompenzační skoliózy) hodnoceného podle položky 9c oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Shodně byla posudkově hodnocena i dne 8. 8. 2014 s tím, že přibyla zmínka o bolestech krční páteře a oboustranném syndromu karpálních tunelů lehčího stupně.
6. Posudková lékařka OSSZ v posudku ze dne 28. 02. 2018 na základě jednání, jež se žalobkyně osobně zúčastnila, zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře, profesního dotazníku a lékařské zprávy gastroenteroložky ze dne 10. 10. 2017 dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně trvale poklesla o 20 % v důsledku uspokojivě stabilizované i. p., již zhodnotila podle položky 4a oddílu c kapitoly XI přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, na horní hranici intervalu 20 % poklesem pracovní schopnosti, přičemž tuto hodnotu již dále podle ustanovení § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neupravovala.
7. S odkazem na závěr posudku lékaře OSSZ žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí ze dne 15. 3. 2018, jímž žalobkyni od 10. 4. 2018 odňala invalidní důchod s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti pouze o 20 %. Žalobkyně toto rozhodnutí napadla námitkami, v nichž uvedla, že rozhodnutí vychází z jediné lékařské zprávy z 10. 10. 2017,

tedy z doby, kdy byla právě ve stabilizovaném stavu. Podle gastroenteroložky by se však mělo vycházet ze zpráv za poslední 3 roky, proto žalobkyně dokládá její lékařskou zprávu ze dne 27. 3. 2018, z níž plyne, že na jaře a na podzim dochází obvykle ke zhoršování zdravotního stavu doprovázenému nutkavou defekací s krví a hlenem 6x – 7x denně, zvýšenou tělesnou teplotou a kloubní bolestí, což žalobkyni omezuje v mobilitě i běžných činnostech. Žalobkyně pomáhá manželovi při zemědělské činnosti, avšak jen s administrativou, v klidovém režimu a nárazově, jen pokud jí to zdravotní stav dovolí.

8. Na základě jednání za přítomnosti žalobkyně posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 17. 5. 2018, v němž se i s přihlédnutím k nově předložené lékařské zprávě ze dne 27. 3. 2018 plně shodla s posudkovou lékařkou OSSZ. Onemocnění žalobkyně je uspokojivě stabilizované, léta beze změny s nasazenou medikací, žalobkyně má stabilní hmotnost, neproběhla zhoršení s nutností hospitalizace, pouze při sezónních zhoršeních bývá častější stolice. Při posledním endoskopickém vyšetření v roce 2011 byla sliznice klidná, byť křehká a kontaktně krvácející. Sezónní zhoršování byla důvodem pro stanovení poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí položky 4a oddílu C kapitoly XI přílohy vyhlášky o posuzování invalidity v úrovni 20 %. Nejsou přítomny příznaky odpovídající středně těžké formě postižení ve smyslu položky 4b oddílu C kapitoly XI přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, jež by musely zahrnovat časté průjmy, značné odchylky v laboratorních nálezech a výrazné endoskopicky či rentgenově prokázané změny způsobující značné snížení výkonnosti. Pokles pracovní schopnosti by měl být hodnocen nejlépe podle doložených lékařských nálezů za poslední jeden rok, žalobkyně však vždy doložila jen jedinou gastroenterologickou zprávu uvádějící stabilizaci základního onemocnění a sezónní zhoršení s dlouhodobě neměnnou terapií, ani tvrzená občasná inkontinence stolice není v doložených nálezech zmíněna. Nebylo doloženo aktuální endoskopické vyšetření, které by mohlo prokázat závažné postižení sliznice, žalobkyně též nevykazuje známky podvýživy, jen celkově chabý svalový korzet. Předchozí posudkové hodnocení se posudkové lékařce žalované jeví jako příliš nakloněná žalobkyni. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 23. 5. 2018, jež žalobkyně převzala dne 24. 5. 2018, námítky zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity.
9. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Soud s ohledem na argumentaci žalobkyně provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 24. 1. 2019, která po rozboru předložených lékařských zpráv včetně doplněných gastroenterologických nálezů ze dne 13. 10. 2015, 2. 8. 2016, 14. 3. 2017, 13. 3. 2018, 10. 7. 2018, 4. 9. 2018, 18. 9. 2018, 23. 10. 2018, 13. 11. 2018 a 11. 12. 2018 a zpráv z laboratorních, histologických a biotických vyšetření ze dne 4. 1. 2013, 24. 7. 2018, 13. 12. 2018 a 21. 2. 2019 uzavřela na rozdíl od předchozích posudkových lékařek, že žalobkyně trpí středně těžkou formou i. p. ve smyslu položky 4b oddílu C kapitoly XI přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise přihlédla i k lékařským zprávám z doby po vydání napadeného rozhodnutí, které dokumentovaly znovuvzplanutí střevního zánětu, protože tyto nálezy jsou v souladu s obrazem choroby, která takto probíhala již řadu let a která byla příčinou invalidity již od roku 1995. Onemocnění bylo opakovaně potvrzeno histologickým

vyšetřením sliznice tlustého střeva a probíhalo chronicky i přes dlouhodobě podávanou protizánětlivou léčbu kombinovanou posléze i s imunosupresivy, které nezabránilly pravidelným aktivním fázím nemoci na jaře a na podzim s trváním cca do 2 měsíců, kdy se objevovaly i mimostřevní obtíže v podobě bolesti kloubů a občasné mírně zvýšené teploty a zvýšené únavy. Probíhající zánět dosvědčuje i dlouhodobě zvýšený počet bílých krvinek v laboratorních nálezech. Projevy onemocnění značně snižovaly pracovní schopnost žalobkyně, značně omezující bylo zejména časté nucení na stolicí následované defekací bez úlevy a nutnost užívat vložky pro hrozící únik stolice či hlenu s krví v případě, že nebylo WC v dosahu. Přihlédnuto bylo také k mimostřevním příznakům. Posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti v důsledku přihlédnutí k původní profesi žalobkyně (p.) a ztížené možnosti rekvalifikace v důsledku toho, že od roku 1992 nebyla zaměstnána, ve středu vyhláškou stanoveného rozmezí, tj. ve výši 35 %.

11. Soud po zvážení protichůdných posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně dospěl k závěru, že jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů lze hodnotit posudek Posudkové komise MPSV v Praze, která měla možnost konečně vycházet z širších podkladů, neomezujících se na jedinou lékařskou zprávu, ale dokumentujících průběh onemocnění s dostatečnou četností a dokládajících jeho povahu i histologickým a laboratorními vyšetřeními. Soud se přitom ztotožňuje s posudkovou komisí v tom, že bylo namístě přihlížet i k lékařským zprávám vystaveným po vydání napadeného rozhodnutí, neboť byt dokumentují stav pozdější, jsou plně v souladu s předchozí, nedostatečně četnou, avšak dlouhodobě stabilní lékařskou dokumentací, která o chronickém průběhu onemocnění se sezónními výkyvy vypovídala. Nemalý rozsah sezónních zhoršení (v součtu až 4 měsíce v roce), doprovázený relativně uspokojivým, nikoliv však zcela bezproblémovým zdravotním stavem mimo zhoršená období, napovídá skutečně tomu, že onemocnění žalobkyně má invalidizující dopady.
12. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem řadou dalších, nových lékařských zpráv (prostřednictvím jejich zhodnocení posudkovou komisí nadanou k tomu potřebnou odborností), žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila míru zdravotních obtíží žalobkyně a dopad těchto obtíží na její pracovní schopnost. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
13. V navazujícím řízení bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit nově i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 24. 1. 2019 a lékařské zprávy, o něž se opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
14. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 6 597,74 Kč. Tuto částku tvoří odměna za tři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsí žaloby a účast na jednání soudu v trvání do dvou hodin - § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] spolu se třemi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Dále

soud žalobkyni přiznal dle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu náhradu za promeškaný čas 6 půlhodin po 100 Kč za cestu na jednání soudu a dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, a §§ 1 a 4 vyhlášky č. 333/2018 Sb. související cestovné ve výši 952,68 Kč odpovídající náhradě jízdních výdajů na trase K.-P. a zpět osobním automobilem M. B. X při vzdálenosti tam a zpět celkem 150 km, spotřebě v kombinovaném provozu 6,7 l motorové nafty na 100 km, sazbě základní náhrady 4,10 Kč/km a průměrné ceně paliva 33,60 Kč/l. K uvedeným částkám je připočtena náhrada za 21 % DPH dle § 57 odst. 2 s. ř. s. ve výši 1 145,06 Kč, neboť zástupce žalobkyně je plátcem DPH. Celkem tedy náhrada nákladů řízení činí 6 597,74 Kč. Požadovanou náhradu cestovného spojeného s nahlížením do spisu však soud žalobkyni nepřiznal, neboť skutečnost, že zástupce žalobkyně nahlížel do soudního spisu, není ničím doložena, přičemž v soudním spise o této skutečnosti není učiněn žádný záznam.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. května 2019

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce